

III.

Udkast til Lov

angaaende

Ophævelse af den til den saakaldte Krogaard i Nordby paa Den Fjans knyttede Eneret til Værtshuushold og Handel med Drikkevarer i Nordby Sogn.

(Forelagt Folkethinget den 2den Octbr. 1860).

§ 1.

Den til den saakaldte Krogaard i Nordby paa Den Fjans knyttede Eneret til Værtshuushold og Handel med Drikkevarer i Nordby Sogn ophæves herved.

§ 2.

For det heraf flydende Tab gives der Eierne af bemeldte Gaard fuldstændig Erstatning af Kongerigets Finantser efter loyligt Skjøn af kyndige og uvillige, paa sædvanlig Maade af Retten dertil udnævnte Mænd.

Motiverne til foranstaaende Udkast ere saalydende:

Ved Fæstebrev af 28de Juni 1703, der under 24de December s. A. allerhøiest confirmeredes, blev „ganske Kroholdningen paa Fjans“ bortfæstet til Christen Jensen og Frederik Hein Jensen, saaledes at det skulde „være dem for deres Livstid alene og ingen Anden tilladt at forsyne Fjans Sogns“ (det nuværende Nordby Sogns) „Indbyggere paa Landet med al fornødentlig Al, Brændeviin samt hvis anden Slags Drik, som de for Betaling begjære og behøve kunde, dog af saa gode Varer og Priis som forsvarligh kunde være“. Det paalagdes

derhos Fjans Sogns Indbyggere „sig ikke at fordrifte og understaae Al, Brændeviin eller nogen anden Slags Drik paa andre Steder, hvor det og være kunde, eller hvorfra det og komme kunde, at kjøbe op og til Land at føre, det være sig enten det skulde bruges til Bryllupper, Barsler eller anden Værtskaber, hvorhos ei heller Nogen selv maatte brænde Brændeviin, ligesom det ikke skulde være Nogen i Fjans Sogn tilladt enten Al, Brændeviin eller nogen Slags Drik til Salgs falholde eller udtappe, Alt under Straf af Mulct og Varernes Forbrydelse, hvilken Straf og de skulde være udborgivne, som maatte antreffes med deres Vaade i sli Maade nogen Slags Drik til Landet at føre“. Endelig tilføiedes det, at „som Fæstebrevet ei skulde strække sig videre end udi Fjans Sogn alene, saa skulde og de, som Kroholdningen udi Synnerho Sogn i Fæste havde, ei heller videre være tilladt, end det derpaa udgivne Fæstebrev indeholdt og omformelbte“.

Efterat der under 17de November 1746 var blevet meddeelt Etatsraad Frederik Hein Confirmation paa dette Fæstebrev, blev det ved allerhøieste Bevilling af 7de Marts 1752 tilladt hans efterlevende Enke, Susanne Brahe at laade holde bemeldte Kro eller Værtshuus. Det hedder navnlig i denne Bevilling blandt Andet, at hun „maa udi hendes Livstid, imod